

Togast um Teistan

Líkt er til, at sandoyingar ikki eru samdir um, hvar Teistin skal sýnast fram fyrri almenninginum fyrstu ferð, hann vitjar oynna

TRÆTUMÁL
Edvard Joensen

Sagt verður í Sandoynni, at ósemja er við at taka seg upp um, hvar Teistin skal leggja at á fyrsta túrinum. Skopuningar taka sum givið, at hann kemur til Skopunar, tí tað er har, hann skal sigla fast, meðan ávísir politikkarar heiman av Sandi vilja hava hann til Sands framsýningartúrin.

Kelda okkara, sum vil vera ónevnd, men hvørs samleika Sosialurin kennir, sigur, at okkurt er, sum bendir á, at ósemja er við at taka seg upp um, hvar skipið skal leggja at á hesi fyrstu vitjan síni í Sandoynni.. Keldan heldur, t tað er poltitiski stoltleikin hjá onkrum almennum persón-um, sum ger seg galdandi.

Hvussu er og ikki, er greitt, at skopuningar fyri-reika eitthvørt í samband

við, at Teistin kemur í sigling. Gerhard Lognberg, borg-arstjóri í Skopun, sigur, at skopuningar gleða seg til nýggja skipið, og ætla at markera dagin, tá tað kemur fyrstu ferð í Sandoyinna. Teistin fer í reguliga sigl-ing millum Skopun og Gomlurætt um páskirnar, sigur Reidar Nónfjall, stjóri á Strandfarskipum Land-sins. Um tað verður beint undan ella beint eftir pásk-

ir, veit hann ikki nágreini-liga enn. Men eykaloyvi hjá Tróndi gongur út tann 15. apríl, sum er páskadagur, so tað verður um ta tíðina.

Orsakað av havnarviður-skiftunum í Hesti, verður ikki siglt út í Hesti bein-anveg, Teistin fer í sigling. Tað verður helst ikki fyrr enn einaferð í summar, at ferjulegina í Hesti verður klár at taka í móti honum. Strandfaraskip Landsins fáa annars Teistan hand-

Heimasandsmenn og skopuningar tykjust ósamdír um, hvar Teistin skal fara fyrstu ferð hann vitjar Sandoyinna

Mynd: Jens K. Vang

Elin farin frá

Elin Mørkøre, sum hevur starvast á Landssjúkrahúsinum sum reumatologur í 27 ár, er nú farin frá

STARV
Turið Kjølbro

Í seinastu viku var móttøka á Landssjúkrahúsinum í sambandi við, at Elin Mørkøre, reumatologur, fór frá fyrri aldur. Í komandi mánaði verður Elin 69 ár. Upprunaliga ætlaði hon at fara frá fyrri tveimum árum síðani, men valdi at halda fram eitt skifti til Lands-sjúkrahúsið hevði útvegað annan reumatolog. Enn hevur ikki eydnast Lands-sjúkrahúsinum at seta ann-an reumatolog í starv. Sum skilst vanta læknar innan hesa sergrein um øll Norð-urloand og aðra staðni við. Helst fer tað kortini at eydnast at fáa ein vikar hendavegin í eitt stutt skifti í vár.

Elin hevur havt ein lang-an arbeiðsdag hesi nógvu árinu á Landssjúkrahús-inum, og tí er ikki sørt, at tað er gott at sleppa at gera nakað annað.

- Eg veit ikki, hvussu tað fer at verða ikki at fara til arbeiðis hvønn dag, eg skal royna tað fyrst, men tað verður ivaleyst gott at brúka tíðina til annað, fam-ilju og vinir. Hinvegin er tað eitt sindur keðiligt at fara, tá ið eingin er at taka yvir. Sum reumatologur hevur verið nógv at gera, tað átti í grundini at verið tveir reumatologar í Føroy-um, so nógvur eru uppgáv-urnar. Eg eri ikki bangin fyrri ikki at fáa tíðina at ganga. Mín vón er bara at Landssjúkrahúsið fær ein annan reumatolog, sigur Elin Mørkøre.

Elin Mørkøre varð út búgvin lækni í 1958 og reumatologur í 1970. Ein reumatologur er serlækni í giktstjúkum og sjúkum inn-an rørlulimir, vøddar og liðir. Í 1970 byrjaði hon við privatviðtalu í Havn, tí einki starv var á Lands-sjúkrahúsinum. Í 1974 gjørdist hon konsulentur á Landssjúkrahúsinum um somu tíð, sum hon hevði privatviðtaluna, og síðani 1974 hevur hon havt sína dagligu gongd á Lands-sjúkrahúsinum, síðani 1981 sum yvirlækni.

Mín vón er at Landssjúkrahúsið fær ein annan reumatolog, sigur Elin Mørkøre, reumotologur, sum nú er farin frá fyrri aldur.

Mynd: Jens Kristian Vang

14 kvinnur og seks børn gistu í Kvinnuhúsinum

Vegna harðskap frá manni ella sambúgva gistu tilsamans 14 kvinnur og seks børn á Kvinnuhúsinum í fjør í tilsamans 306 samdøgur

HARÐSKAPUR MÓTI KVINNUM
Eiríkur Lindenskov

Hósdagin í síðstu viku hevði Kvinnuhúsfelagið aðalfund í KFUM. Í nevnd-ini í Kvinnuhúsfelagnum sita Edna Jørgensen, sum er forkvinna, Kristian Ferjá,

sum er næstforkvinna, Henrid Johansen, kassa-meistari og Finngerð Friðr-iksdóttir og Frigarð Sunds-garð, sum báðar eru nevnd-arlimir.

Í fjør hava 39 kvinnur arbeitt sum sjálvbodnar í Kvinnuhúsinum. Tær hava arbeitt í vaktarskipanini sum kvøld- og náttarvaktir, sitið í nevndum og í ráð-gevingini.

Felagið sigur í tíðinda-skrivi, at arbeiðið hjá Kvinnuhúsinum er fjøl-broytt, og at tey altíð hava brúk fyrri fleiri vaktum. Um onkur hevur hug at hjálpa til við hesum arbeiði, so ber

til at seta seg í samband við felagið á telefon 317200 at frætta meira.

Kvinnuhúsfelagið hevur limafund eina ferð um mánaðin.

Tað er Kvinnufelagið, sum rekur Kvinnuhúsið, ella Kreppumiðstöðina, sum hon eisini verður røpt. Har kunnu kvinnur fáa ráð-geving og vegleiðing. Tað er ókeypis hjá kvinnum at venda sær til Kvinnuhúsið, og tær skulu ikki rættvís-gera, hví tær gera tað, sigur Elin Reinert Planck frá Kvinnuhúsinum.

Møguleiki er eisini hjá kvinnum at gista á Kreppu-

miðstöðini saman við børn-um í styttri tíðarskeið.

– Okkara framtíðarynski er, at tað verður ókeypis at gista á Kreppumiðstöðini, men so er ikki enn, sigur Elin Reinert Planck.

408 áheitanir vóru til Kvinnuhúsið í fjør. Orsøkirnar til áheitanirnar vóru harðskapur, sundur-lesing ella hjúnarskilnaður, at maður ella sambúgvi er misnýtari, ótrúskapur, figgjartilgír trupulleikar, in-cest, sálarligur trupulleiki og ymisk mentan. Áheitan-irnar vóru úr 21 ymiskum kommunum. Kvinnuhúsið hevur frá byrjan í 1990 havt

áheitanir úr 38 ymiskum kommunum.

Aldurin á kvinnunum, ið vendu sær til Kvinnuhúsið í fjør, var millum 18 og 70 ár. Kvinnurnar siga, at or-søkin til harðskapin er part-vís uppvøkstur, øvund, undirlutakenslur, misnýtsla og ymisk mentan.

14 kvinnur og seks børn gistu á Kreppumiðstöðini í tilsaman 306 samdøgur í fjør. Kvinnuhúsið takkar øll-um, sum á ymiskan hátt hava stuðlað arbeiðinum í Kvinnuhúsinum.

Hunda-óskil á Ternu-ryggi

HUNDAÓSKIL
Eiríkur Lindenskov

Tað eru ikki øll, sum góðtaka politiviðtøk-una fyrri Tórshavnar kommunu, sum m. a. sigur, at hundar ikki hava loyvi at ganga leysir.

Ein maður ringdi nú um dagarnar til Sosialin, tí hann visti ikki, hvat hann skuldi gera við tað hundaóskil, sum valdar á Ternuryggi í Havn.

Maðurin, sum hev-ur havt summarhús í gamla kolonihavan-um á Ternuryggi í Havn í fleiri enn 30 ár, sigur, at hann ot-ast yvir hesar leysu hundarnar.

– Eg havi sjálvur havt hundar, eisini sjefarhundar, í fleiri ár, so eg kenni eitt sindur til tað. Men hesir hundar, sum ganga leysir á Ternu-ryggi, kunnu ikki hava tað gott, so illir teir eru í sær, sigur hann.

Hann greiðir frá, at hann mátti bakka undan teimum hend-an dagin, fyrri ikki at verða álopin.

– Eg tori ikki at hugsa tankan, um børn skuldu komið fyrri hesar óðu hund-arnar, sigur maðurin, sum hevur boðað politinum frá til-burðinum.

– Eg gjørdi teim-um greitt, at eg nú havi fingið nokk, og at eg taki byrsu við næstu ferð og skjóti, sigur hann.

Men tað hevur hann ikki loyvi til, hevur hann fingið at vita av politistøðini í Havn. Tað eru bara seyðamenn og bónd-ur, sum hava loyvi at skjóta leysar hundar.

Løgreglan boðar í slíkum førum hunda-fangarnum frá óskil-inum.